

IV

Silento falas ! De nun ĉiu
 Aŭskultas plenkredulo
 Pri l' *Sonĝinfano* kiu vivas
 Kun bird' kaj best' kunulo,
 Kunul', jen kiel arbo alta,
 Jen eta kiel kulo.

V

Tre ofte volus la laculo
 La Sonĝon maldaŭrigi,
 Promesas je sekvanta fojo
 Ĝin iom plilongigi.
 "Jam venis la sekvanta fojo,
 Nin volu kontentigi !"

VI

Do kreskis plu la Mirlandaĵoj
 Iom post iom, grade :
 Naskiĝis ĉiuj en boato
 Dum vagis ni remade.
 —Subiras sun', do hejmen gaje
 Ni remas babilade.

VII

Jen *Alici*? Akceptu ŝin
 Kaj ĝardu en memoro :
 Al pilgrimint' ja kara estas
 El malproksim' la floro ;
 Velkinte ĝi memorojn vekas
 Valorajn pli ol oro.

LA AVENTUROJ DE EN MIRLANDO

ĈAPITRO I

MIRINDA FALEGO !

ALICIO, jam longan tempon sidinta sur la fratino sur la deklivo, tre enuiĝis pri la mondo. Unu, du foje ŝi prove rigardis en la ĉielon, sed la fratino legas, sed povis vidi en la ĉielon nur la segnojn nek konversaciojn, kaj "pripensis pri libro," pensis ŝi, "enhavanta nek dekon konversaciojn?" Ŝi do ekpripensis—ĉar la tago estis varma, kaj ŝi sidis sur la dormema—ĉu la plezuro fari ĉenon de valorus la laboron sin levi kaj kapti la tetojn, kiam tutapude preterkuris la kuniklo kun paleruĝaj okuloj.

Tio ja ne estis *tre* mirinda, ankaŭ tiam. Alicio *tre* eksterordinare aŭdi la kantojn anta al si :—

"Ho, ve ! mi malfruos !"

(Kiam poste ŝi pripensadis la aferon)

A